

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

1. číslo / 2017

leden 2017

Téměř polovina školního roku v přechodné škole uplynula jako voda. Myslíte si, že ne? Zeptejte se žáků nebo učitelů, kteří tam tráví většinu svého času!

Na konci kalendářního roku požádal Školníček, abyste přinesli do školy vysloužilé elektro. Udělali jste to? A kde se zastavil příliv použitých baterií? Je třeba se trošku polepšit! V září a říjnu byly výnosy těchto recyklovatelných zdrojů mnohem vyšší.

Ale dost těch výčitek! Pojd'me se rozloučit bez zbytečné nostalgie s posledním měsícem v roce. Tradičně proběhly Mikulášské nadílky, přípravy na Vánoce, školní besídka dětí 1. stupně a všichni zase kreslili a malovali, až se hory zelenaly. Jenže to už je dávno, protože teď už se nezelenají, ale bělají. Tak pokud se zrovna nebudete válet u Školníčku, utíkejte si užít toho bílého nadělení.

Prosincový přírůstek

Pohled ze směru od náměstí.



Fotka nabízí pohled na nově přistavěné první patro i se stropem. Až se dokončí práce na bednění a dalších izolacích, bude se stavět zase do výšky.

Jenom aby tam někdo z pracantů nepřimrznul!



A kdybyste se dostali na nádvoří, naskytl by se vám takovýto pohled. Zdá se být neskutečné, že škola zhruba za půl roku otevře svou náruč svým zbloudilým ovečkám.
Ale kdo sledoval rekonstrukci školy v Čerčanech, zůstává klidným.

Mikulášské nadělování

I když Mikuláš slaví svátek 6.prosince, v pyšelské škole navštívil všechny třídy už v pátek druhého. S partou andělů a čertů, v ruce svou berlu a pod paží nebeská lejstra se seznamy „hříšníků“. A hned si to namířili do prvních tříd, aby se vypořádali s malými nezbedníky.

1.A



Holčičko,
proč máš tak
velké oči?

Tak už ses
dosmála, aspoň
vidíš, jaké to je!

To aby sis myslel,
že se tě bojím, čerte.



1.B



Pan učitel musel chránit malé
bázlivce vlastním tělem, ostatní
brali čerta s nadhledem.



2.A

Paní učitelka naučila děti
pěknou písničku. A tak čertům
nezbylo nic jiného, než odejít
s nepořízenou.





2.B

Jejda, zapomněl
jsem, jak to začíná.



Pan učitel pomohl, popadl
kytaru a děti rozezpíval.



3.



U třetáků byla pekelná atmosféra dříve,
než dorazili čerti, ti si pak už jen vzali ven
nezbedníky nebo je pořádně počmárali.

Já ti dám,
smát se
čertovi!



4.A

Ne, ne, to bude omyl, já
jsem prostě vzorná !!!



Paní učitelka se snažila nejprve ovlivnit
Mikuláše. Když to nevyšlo, chtěla se spřátelit
s čerty. A děti nevěřily vlastním očím.



4.B



Pátáci si myslí,
že jsou mazáci,
ale když přijde
na lámání chleba,
tak už takoví
hrdinové nejsou.



Jak tohle
vysvět-
lím
doma?
To tedy
nevím!

Nejsem na takového
Mikuláše tak trochu stará?!?



Jó hochu,
prvňák
nebo
osmák,
poslouchat
se musí!



Na hladký
průběh
akce dohlížel
vrchní
Lucifer,
takže vše
dopadlo
dobře.

Takonín

Na předvánoční představení do Takonína se všechny objednané třídy nevešly najednou, proto se musely rozdělit na dvě skupiny. První už měla výlet za sebou a druhá se vypravila do Takonína začátkem prosince, přesněji osmého. I když šlo o stejný výlet, jak říká přísloví „Dvakrát nevstoupíš do stejné řeky“, můžeme to jedinečně potvrdit.



První problémy se vyskytly ještě před odjezdem od školy, jelikož autobusy přistavily jinam, než bylo domluveno. Ale po nalodění si všichni užívali svítání a rozednění.



Příjemné přivítání čertíkem a vojákem, kteří pak lámali dívčí srdíčka během celého programu. Šup do tepla, svačina a jdeme na to!



Někteří svačili a jiní obléhali prodejní pult, aby přivezli domů nějaký ten suvenýr. Jen se zase vynořilo několik jedinců, kteří si raději nakoupili křupky a brambůrky, aby jim mělo být z čeho špatně.



Pekelné artefakty jsou součástí předvánoční výzdoby Pěnkavova dvora. Hledej chybu.



Povídání o službě na vojně a o koních, kteří byli věrnými společníky vojáků poslouchala jedna skupina dětí, zatímco druhá se věnovala prohlídce přilehlých prostor a zákoutí.



K nim patří stodola, kde byly ukázky toho, jak naši předkové trávili Vánoce, jak se obdarovávali a jaké zvyky dodržovali. Děti se taky dověděly, které postavy byly jejich součástí.



Děti se podívaly i do pekelného sklípku, kde čerti mastili karty nebo se jen tak váleli.



Na nádvoří paní učitelky odklidily děti do patřičné vzdálenosti a všichni pak sledovali jezdecké umění mladého vojáčka, který svou šavlí odsekl oheň z hořící fakule.



Hned za stodolou je umístěna ohrádka pro několik beránků a kozlíků, kteří za sebou mají úspěšně zvládnutý kurz upřeného pohledu do očí. Občas se přijde pomazlit čert s Čertem, jinak se se zvířátky mohou pomazlit děti.



Pozvání na Čertovskou pohádku děti neodmítly, diváci ale museli vypnout fotoaparáty.



Ukázky řemesel a jejich vyzkoušení proběhlo ještě v „divadelním sále“. Po instruktaži správného drhání peří se děvčata pustila do práce, ale asi by zmrzla dřív, než by si nadržala peří do polštáře, natož do peřiny.



Všichni pořád pózovali, aby měli památku na vydařený výlet.



Správná technika klouzání a padání se musí taky nacvičit, aby se zbytečně nelámaly kosti.

O takovém vydařeném výletě kreslí děti rády, ty starší o něm i psaly.

Natálie Barešová



Jan Hruška



Barbora Pánová



Štěpán Konečný



Jan Kopecký



Obrázky jsou dílem žáků třetí třídy a práce na následujících stránkách jsou dětí ze 4.A.

Vyles do Tabonina.

Do Takovína jeme púželi autobusom. Vošal nás
čert s vojákom. Čo som jeme šli, navracis. Dale nás
voják odviedl ku domu a riel nám nico o jejich chovu
a o dom čeho se boji. Pošiel na ledonka pohádka o
som, jak vojak Tomáš zapobil s pellem. Nejdříve púžel
na koni a ukázal nám, že jeho hán se nebojí ohně.
N. So šim, se zapobil šim špally. Šim postavil
na byče, které byly šim. Čo som se pústi nám
vozel plnou rychlosti a vrazil se s vojáčkovi.
A pravil, že odjíždí bojovat do Ruska za svého
císaře Napoleona. Pošiel púžel čert na koni a začal
púškat hřčem a křičel, že zavřel Tomášovi ruku
v Rusku. N. že se zabýdli na jeho stábla. Dale
jeme se přemísobili do budovy, kde pohádka polsionela
nám, že do chalupy se dostal čert Lucifer, který pro-
klatil, že sam udělá peklo. Čo som si s nimi za-
čal povídat o různých čertovských věcech. Čo nám řekl
Lucifer si povídal s Luciferem. Říkal nám, že vojáka
Tomáše v Rusku zabili a sňali jeho chalupu. Tomáš se
vrátil a našel se na Lucifera, co dělá v jeho cha-
lupě. Proto Lucifer navrhl, aby Tomáš s Luciferem

soudě žili v kárkách o jeho chalupu. Tomáš odpověděl, že
dárky kráť nemá a že si toho z anglovolu a ničly.
Tomáš vyhrál, ale Lucifer řekl, že podvádí. David Sedg
že bude anglovat ještě jednou, ale kradly. Tomáš opět vyhrál,
ale čert pravit zprava, že podvádí. Tak anglovat poděš se
evěška. Crstozé vyhrál, tak dostal chalupu opět. A čerthy
vyhrál. Co sloncevi polidly nás rozdělili na skupiny a
šli jsme se potovat, jak žili naši příslouci. Votom nás čert
svedl do Blatého sklepa, kde nám ukázal své minisdy.
Vrátili jsme se zpět do budovy, kde jsme nejdříve
obírali peří a potom pilou řezali dříví. Co strávní
výsledu jsme se vrátili zpět do školy.

Jan Pirochta

Vánoční besídka 1. stupně



Přípravy na školní vánoční besídku probíhaly už od předešlého dne, pokud si odmyslíme přípravu programu a nacvičování žáků.

Program uváděla paní učitelka Ilona Vaculíková.

Prvňáčci zahráli zimní, vlastně přímo vánoční pohádku a děti z 1.B zazpívaly.



Druháci přednášeli, zpívali a někteří s kamarády ze třetí třídy doprovázeli zpěv hrou na kytaru. A že jich bylo!

Žáci z třetí třídy, přestože v tomto školním roce teprve s výukou tohoto jazyka začínají, zpívali anglicky písničku Jingle bells. Nastoupili si tak, že je nesnímal mikrofon a špatně se chytli kytary. Jejich písnička proto nevyzněla pěkně. Ale zaslouží si chválu za velkou snahu.

A jak komentovaly vystoupení svých svěřeců paní učitelky čtvrtých tříd?

4.A – Světové Vánoce, p.uč. Jitka Bartošová

Humornou formou jsme pojali vystoupení na vánoční besídce, kdy se děti oblékly do kostýmů a na hudbu Jaroslava Uhlíře a slova Zdeňka Svěráka a podle svých představ ukázaly, jaké mohou být Vánoce ve světě. Bylo to živé vystoupení, které děti rády nacvičovaly a moc se jim povedlo.

4.B – Vánoční zvyky, p.uč. Ilona Vaculíková

My jsme zobrazovali vánoční zvyky. Našli jsme si je v moudré knize a děti se je učily sehrát. Přidaly i pár vtipných skečů. Nejvíce obdivu sklídl Ríša s Eliškou, kteří předváděli zamilované pod jmelím. Někteří se při zvycích i dobře najedli. Hodně dětí pak znalost vánočních zvyků ověřila na Štědrý den. **Funguje to!**

Zvláštní poděkování si zaslouží i pan učitel Marek Vyskočil. Nejenže nacvičoval se svou třídou, ale i s kytaristou a celé představení ozvučoval aparaturou, kterou mu ochotně zapůjčili na Městském úřadě v Týnci nad Sázavou. Sám si ji přivezl, sám ji obsluhoval. A maminky slzely dojetím nad svými dítky brnkajícími na kytary.



1.

Vánoční zvyky, 4.B

1. Věštění ze svíček
2. Potírání moukou – úroda
3. Chléb s medem – hodně dětí
4. Skořálky ořechů
5. Penízek pod talířem



2.



3.



4.



5.

Vyzkoušeli jste
některé zvyky
o Vánocích i vy ?

Předvánoční Rudolfinum



Poprvé úplně v tichu,
v pěkném uceleném šiku,
ženou se zas třetáci
za hudbou, ne za prací.

Za výlohou zboží hlásá:

„Kupte si nás, je to krása“.

Na polici natřásá se Malý princ,
jenže děti nekoupí si vůbec nic.



Mihnou se kolem stromků prodeje,
přeskakují tramvaj koleje.



Jihočeský kapr čeká na svého pána,
snad si ho koupí někdo hned zrána.



Stánek perníkové voní
stejně letos jako loni.
Sliny se všem sbíhají,
téměř z toho dech tají.



Smutně, ale odevzdaně
moped na ulici stál.
Nikdo blízko, nikdo nikde,
nikdo ani opodál.



Cestou děti potkávají
spoustu stromků vánočních,
některý člověka dojme,
jiné evokují smích.

A v tu chvíli už se smál
moped, co dřív sám tam stál.
Děti předjel spokojeně,
s pánem uháněl si dál.



U schůdků choulil se taky stromeček,
snad do příštích Vánoc vyroste, holeček.



Ve výkladních skříních páry stromků,
jsou všude, venku i v oknech domků.



U jesliček stáli,
Ježíškovi hráli.
Po sněhu však ani veta,
i když prošli kusem světa.



Na náměstí Staroměstském
pod altán se natlačí
všichni žáci pěkně před strom,
je to tady nejhezčí.



Konečně jsou uvnitř všichni třetáci,
čekají, že užijí si náskou legraci.

Na začátku zazpívali
s triem hudebníků.
Za to padly pochvaly
a slova plná děků.



Za odměnu zahráli jim stínové divadlo
o tom, jak námořníka svázat vítr napadlo.



Pověst opravdu to byla zajímavá, pěkná.
Konec dobrý, orel opět svými křídly dělá vítr,
moře čechrá.

V jedné dílně xylofony malým sálem zněly,
až se v minikoncertu dětské tváře uzarděly.
Ještě přidaly se gong, triangel, činely,
podle návodu a nadání, více či méně uspěly.



A pak lektorka vyzvídá,
kolik leží tam nástrojů dřevěných a žesť?
Vzpomínka mi napovídá,
že jich bylo, nevím přesně, myslím šest.

Možná však, že byly čtyři.
Kdo ví, jak to vlastně bylo?
Hlavně, že se lektorovi
složit vše zas podařilo.



Čekala tam děti ještě lekce
strojkové alchymistické laboratoře.
Lektor řek, že hoboje vysoce a lehce
hraje v údolí a třeba taky na dvoře.

Všechny seznámil tam s pojmy:
kónický tvar, panenka z bambusu,
a dalšími, dětem přivodil hluboké dojmy,
úžasem některé nezavřely si pusy.

Zase jednou přežili jsme rudolfínskou výpravu.
Nikdo nohy nezlámal si, neztratil se nám v davu.

Družinka

I ve školní družině bylo poznat, že se blíží Vánoce. Děti se převážně věnovaly výrobě nějakých vánočních předmětů, nacvičovaly na besídku a přivítaly své dva nové kamarády. Jsou nevelcí, ale velmi přátelští.

Chlapci si takových věcí vůbec nevšímali, protože je pohltil trénink s kolečkem zvaným Jojo



Adventní zpívání

Ono to bývalo původně adventní zpívání na schodech. Dodávalo to pocit velkého sboru. Jenže v Glaciale je tak velká a prostorná chodba, že se tam vejde celý první stupeň a mohl by tam ještě i hostovat nějaký menší symfonický orchestr.

Asi je úplně jedno, jestli se zpívá na schodech, na chodbě nebo třeba na střeše – to vypadá jako námět k zamyšlení na příští rok – hlavně, že se už zpívá. Znamená to, že je to poslední školní týden v kalendářním roce, protože od Vánoc se až do Silvestra nesejdou žáci s učiteli ve třídách ani jednou.



Poslední rozloučení



To koukáte, že chodí Ježíšek i do školy, co?



Rychlééééé, my už chceme dárečky!

To mi ještě chybělo do sbírky, hurá!



Holky, jak to všechno odneseme domů? Nemohly by být Vánoce častěji?



Už tomu nerozumím, zlobil jsem přece mnohem méně než loni.



Děti si rozdaly dárky, nabídly si navzájem cukroví a ze školní jídelny už spousta z nich pádila domů.



Mňam!

Bude se mu líbit na
poličce.

Asi se dám vyfotit.

Záložka je super,
začnu číst!

Doufám, že to neroz-

biju cestou domů.

Letos jsem výherkyně
Františkova dárku já!!Naši mi to dovolí
používat určitě až
budu
do-
spělý.Vejde se k nám všem
do postele?Jestli se nerozdělím
se sestrou, bude mi
blbě!

Budu je mít ráda!



Pověsím si ji do okna.

Budou se hodit, moje
už docházejí!To bude máma
koukat, takovou věc
by mi nikdy
nekoupila.

Platí zákaz i dnes?



Mně sluší všechno!



Přesně podle mého gusta!



Pour féliciter
2017